

РЕШЕНИЕ

№ 699

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10666** по описа за **2022** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Я. А. чрез адв. П.-М. Бозов АК-В. срещу Решение № 3857 от 19.10.2022г. по нахд № 10670/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-ти състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 22-4332-012442 от 05.07.2022 г., издадено от началник на сектор „Пътна полиция“ – СДВР, с което на жалбоподателя на осн. чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е наложена глоба в размер на 700лв. за нарушение на чл.21, ал. 2 ЗДвП и лишаване от правоуправление за срок от 3 месеца.

С жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорва се установената от районния съд фактическа обстановка като се твърди, че жалбоподателят не е управлявал автомобил в сочената в решението местност „М. дол“ тъй като така не съществува в България. Счита, че при решаване на делото съдът не е обсъдил доводите на защитата, което е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното решение. Жалбоподателят сочи, че не е взето предвид наличието и на други МПС-та, както и че не е възможно да се установи кое от трите заснети превозни средства се движи с превишена скорост. Оспорва се като необоснован и изводът, че

именно санкционираното лице е управлявало процесния автомобил, като се обръща внимание, че с писмените бележки до СРС е атакуван снимковия материал като неясен. Поддържат се и всички останали аргументи представени с жалбата пред първоинстанционния съд. В заключение моли наказателното постановление да бъде отменено и да бъдат присъдени сторените в производството разноски.

В съдебно заседание касаторът не се явява лично, представлява се от адв. Бозов, който поддържа касационната жалба и претендира направените пред СРС разноски.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор „Пътна полиция“ редовно призован не се явява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението на районния съд за правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 18-4332-023955 от 30.11.2018 г., издадено от началник група „ОПП“ към СДВР на касатора, на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, за това, че на 13.04.2022 г., около 08:05 часа, в [населено място], местност „М. дол“, [улица]управлявал МПС марка „Ф.“, модел „П.“ с ДК [рег.номер на МПС] с посока на движение от [населено място] към [населено място] със скорост от 91 км/ч при ограничение на скоростта въведено с пътен знак В26 от 40 км/ч – нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство АРН САМ S1 с № 11743 ФО, снимка от което е представена на водача по преписка № СПУКС-2/47-11893/22г., по която същият е представил декларация по чл. 188 от ЗДвП.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като същите изхождат от компетентни длъжностни лица.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Следва да бъде отбелязано, че твърдяната от касатора липса на произнасяне на всички възведени от него пред районния съд възражения не отговаря на истината. Разглеждащият делото състав е дал подробни и мотивирани отговори на всички поставени от жалбоподателя възражения, с които и настоящият съд изцяло се солидаризира. Доколкото обаче тези възражения са повторени и пред настоящата инстанция, същите ще бъдат отново накратко застъпени.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, АНО е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21 ЗДвП, посоката на движение на автомобилите, които се заснемат, вида на автоматизираното техническо средство и данни за извършена периодична метрологична проверка, обективизирана в представения протокол за проверка №13-СГ-ИСИС/29.03.2022 г., издаден от БИМ. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото, като е приложен и съответният протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта.

В случая нарушението е установено от система за видеоконтрол тип ARH CAM с №11743F0, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Спазено е и изискването, предвидено в разпоредбата на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, съгласно която: „ При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда“. В конкретния случай е представен протокол за използването на АТСС, както и снимка на разположението на уреда на пътя /л.22 и л.23 от нахд № 10670/2022 г. на СРС/.

Видно от представената снимка, към момента на заснемането, в обсега на камерата на техническото средство, лек автомобил „Ф./ П.“ с рег. [рег.номер на МПС] действително не е единствено МПС, но само и единствено неговият регистрационен номер е видим. Видно от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване, качен в сайта на БИМ, въпросното средство за измерване /СИ/ - тип ARH CAM S1 представлява преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера, като същата измерва скоростта посредством лазерен скоростомер. На гърба на представената снимка се съдържа разпечатка, съгласно която именно МПС рег. [рег.номер на МПС] е било разпознато от АТСС, при извършеното засичане на превишена скорост от лазерния скоростомер на дата 13.04.2022 г. в 08:05 часа.

Съгласно чл.745, ал.3 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол : Лазерният скоростомер измерва скоростта чрез излъчване на лазерни импулси към дадено /конкретно/ МПС и приемане на отразените от повърхността му сигнали, като едновременно с това се измерва и времето за достигането им до МПС и обратно. Съгласно чл.746, ал.1 и ал.2 от същата Наредба, конструкцията на скоростомерите трябва да позволява да се индивидуализира МПС, чиято скорост е измерена, включително при едновременно движение на две или повече МПС, при разминаване или когато скоростомерът е монтиран на движещо се МПС. Ако скоростомерът не е пригоден да изпълни това изискване, той трябва да анулира резултатите от собствените си измервания, когато две или повече МПС навлизат в областта на измерване едновременно, но с различна скорост.

Именно за проверка на това дали конкретното СИ отговаря на изискванията на

посочената наредба, в частност на горепосочените изисквания, предвидени в нея, се извършва първоначален контрол за съответствие преди одобряване на типа средство за измерване, а ежегодно се извършва и периодичен контрол за съответствие с изискванията на горепосочената наредба. С оглед на това, съдът приема, че всички технически средства за измерване на скоростта, които са одобрени от Б. и преминали съответната периодична проверка, отговарят на изискванията на чл.746, ал.1 и ал.2 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, съответно са технически годни да разграничават на кое заснето МПС е засечена скоростта посредством лазерния скоростомер. Всичко изложено налага извода, че в конкретния случай липсват каквито и да е съмнения, че представената по делото снимка може да бъде използвана за еднозначно определяне на МПС, чиято скорост е измерена от лазерния скоростомер, в случай, че на снимката е заснето повече от едно МПС, както и че в процесния случай това е именно лек автомобил марка „Ф.“, модел „П.“ с ДК [рег.номер на МПС] .

По отношение на техническата грешка допусната при изписване на местността, в която е установено нарушението, съдът намира, че същото не представлява основание за отмяна на НП. Освен, че в случая се касае за разминаване в изписването на една буква, то следва да бъде отбелязано, че статичният кадър (№ 11743F0/0261271) представен по процесната преписка и предявен на касатора при съставянето на АУАН съдържа видимо изображение на автомобила, дата и точен час на измерването, установената скорост и точни координати на разположение на уреда, респ. на установяване на нарушението. Последното, заедно със словестното изписване на наименованието на местността не оставят никакво съмнение къде именно се установява извършеното нарушение, както и че последното е сведено до знанието на санкционираното лице още със съставянето на АУАН спрямо него.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3857 от 19.10.2022г. по нахд № 10670/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.